

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน ประเทศไทยจัดการเรียนการสอนโดยยึดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดให้มีความสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และให้ความสำคัญสูงสุดกับกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง และรู้จักแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 บัญญัติไว้ว่า ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง และต้องผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างสัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และความรอบรู้ โดยผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ จึงกล่าวได้ว่า ผู้เรียนซึ่งเดิมมีหน้าที่เป็นเพียงผู้รับการสอนจากครู ต้องเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้เรียน ครู จากเดิมเป็นผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอด ความรู้ ต้องเปลี่ยนเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน ซึ่งการเปลี่ยนบทบาทนี้ จะเป็นการเปลี่ยนจุดเน้นของการเรียนรู้ว่าอยู่ที่ผู้เรียนมากกว่าผู้สอน (ทศนา แชนมณี. 2548 : 4) จากที่กล่าวมา ข้างต้นจะเห็นได้ว่าครูผู้สอนยังคงมีบทบาท หน้าที่สำคัญในการสนับสนุน และสร้างเสริมประสบการณ์ การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด ดีที่สุด ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอนในสาขาเทคโนโลยีมีลติมีเดียและแอนิเมชัน คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ฝึกปฏิบัติเพื่อเป็นทักษะที่จะใช้ในวิชาชีพต่อไป ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับผลของการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ รายวิชา 7020105 เทคนิคการถ่ายภาพดิจิทัล สำหรับระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียน ภาคการศึกษา 1/2554 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจนเกิดเป็นทักษะ และเกิดความชำนาญต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญ

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยในชั้นเรียน รายวิชา 7020105 เทคนิคการถ่ายภาพดิจิทัล สำหรับนักศึกษาในสาขาเทคโนโลยีมีเดียและแอนิเมชัน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มีรายละเอียดของขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาเทคโนโลยีมีเดียและแอนิเมชัน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 7020105 เทคนิคการถ่ายภาพดิจิทัล ในภาคการเรียนที่ 1/2554 จำนวน 33 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนรู้แบบปฏิบัติการ วิชาเทคนิคการถ่ายภาพดิจิทัล
- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจของผู้เรียน

3. กรอบเนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัย

กรอบเนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ รายวิชา 7020105 เทคนิคการถ่ายภาพดิจิทัล เรื่อง เทคนิคการถ่ายภาพแบบต่างๆ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการวิจัย ระหว่างวันที่ 11 กรกฎาคม ถึงวันที่ 8 สิงหาคม 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้แบบปฏิบัติการ หมายถึง เป็นกระบวนการเรียนรู้ทางด้านทักษะปฏิบัติ โดยเริ่มจากระดับที่ซับซ้อนน้อยไปจนถึงระดับที่มีความซับซ้อนมาก ดังนั้นการกระทำจึงเริ่มจากการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อใหญ่ไปถึงการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อย่อย ลำดับขั้นดังกล่าวได้แก่การเลียนแบบ การลงมือกระทำตามคำสั่ง การกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ การแสดงออก และการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความสามารถของผู้เรียนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบวัดความสามารถของผู้เรียนหลังจากการเรียนรู้แบบปฏิบัติการ โดยเป็นแบบวัดแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
4. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยวัดค่าเป็นคะแนนจากการทำแบบประเมินความพึงพอใจทางการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนที่เรียนรู้แบบปฏิบัติการ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยการลงมือปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการถ่ายภาพและส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในรายวิชาที่เน้นการปฏิบัติการ
อื่นๆ